1891 — Petintridesetletni jubilej — 1926

THE OLDEST AND MOST POPULAR SLOVENIAN NEWSPAPER IN UNITED STATES OF AMERICA.

AMERIKANSKI SLOVENEC

PRVI SLOVENSKI LIST V AMERIKI.

Geslo: Za vero in narod — za pravico in resnico — od boja do zmage!

GLASILO SLOV. KATOL. DELAVSTVA V AMERIKI IN URADNO GLASILO DRUŽBE SV. DRUŽINE V JOLIETU, — S. P. DRUŽBE SV. MOHORJA V CHICAGI IN ZAPADNE SLOVANSKE ZVEZE V DENVER, COLORADO.

„NAJSTAREJŠI IN NAJBOLJ PRILJUBLJEN SLOVENSKI LIST V ZDRUŽENIH DRŽAVAH AMERIŠKIH.

ŠTEV. (No.) 33. CHICAGO, ILL., ČETRTEK, 18. FEBRUARJA — THURSDAY, FEBRUARY 18, 1926. LETNIK XXXV.

Železniška nesreča; eden mrtev večje število ranjenih

LEHIGH VALLEY EXPRESS JE SKOČIL S TIRA V HELL GATE GOROVJU, STROJNIK JE MRTEV, KURJAČ SE BORI S SMRTJO, PANIKA MED POTNIKI JE BILA VELIKA.

Wilkesbarre, Pa. — V gorovju Hell Gate, 10 milj od Wilkesbarre, se je zgodila težka železniška nesreča, ki pa k sreči ni zahtevala veliko človeških žrtev. S tira je skočil Valley ekspresni vlak štv. 19. Mrtev je strojnik vlaka in kurjač je zadobil tako težke poškodbe, da ni upanja, da bi okreval. Potniki so dobili le bolj lahke poškodbe, a bili so silno prestrašeni, panika je bila nepopisna.

Kako je nesreča nastala ni pojasnjeno, poročilo le omenja, da je bila velika zmešnjava med potniki, ko je sunkoma vlak vstavil in naenkrat je skočilo šest vozov in stroj s tira. Šipe so popokale in padale na prestrašene potnike, ki so bili, nekateri od njih prav težko poškodovani. Natančnejše poročilo še sledi.

—o—

MUSSOLINI ZATRL "MAFIA."

Rim, Italija. — V Siciliji je razbojniška banda, ki je poznana pod imenom Mafia. Že več let so člani teh razbojnikov terorizirali lepi sicilijanski otok. A kakor pravi poročilo, ta banda je sedaj uničena in brez moči.

Nad 200 oseb, obdolženih umorov in roparskih napadov je pod ključem, kar jih pa je še ostalo na prostem, so se potuhnili in bodo mirovali, ker vedo kaj jih čaka.

Mafia je organizacija, ki je bila pred dolgim časom ustanovljena in imela namen brani te ubožne ljudi, a je s časoma postala navadna roparska družba.

Nihče jim še do sedaj ni bil kos, a železna pest Mussolinija je tudi semkaj posegla in z izvijačo, ko je pristopilo k Mafia nekaj fašistov, da so bili v vsemu poučeni, je sledila aretacija in tako se je končala nekdaj tako znamenita organizacija — Mafia.

—o—

RUSIJA PREDLAGA KOPENHAGEN.

Kopenhagen, Dansko.—Sovjetska vlada v Rusiji se ne more sprijazniti z Švico, dokler ji ne dajo zadoščenje glede umora sovjetskega zastopnika na švicarskih tleh. Sedaj predlaga sovjetska vlada, naj bi se vršila razoroževalna konferenca namesto v Ženevi raje v Kopenhagenu na Danskem. Ni vrjetno, da bi se ravnali po boljševiški predlogi.

—o—

FARMARSKI DOHODKI ZNATNO PADLI.

Minneapolis, Minn. — Farmarski dohodki od prodaje žita in živine v severo-zapadnih državah je od 1. avgusta do 31. jan. padlo 17 odstot., primerama v istemu razdobju leta 1924. Te številke podaja Minneapolis zvezna banka v svojemu poročilu.

—o—

ŠIRITE "AMER. SLOVENCA."

DAN PREDSEDNIŠKE INAUGURACIJE PREMENJEN.

Obe zbornici kongresa se strinjati s predlogo za spremembo dneva ustoličenja predsednika in podpredsednika iz marca v januar.

—o—

Washington, D. C. — Predloga senatorja George W. Norris-a, za amendment zakona o ustoličenju predsednika in podpredsednika iz 4. marca v januar, je bila v senatski zbornici sprejeta z rezultatom 73 proti 2. Poleg tega se tudi predlaga, naj bi se kongres zbral k delu že dva meseca po volitvah, ne pa kakor do sedaj, ko se je začela njih služba šele po preteku 13. mesecev.

Ta amendment bo veliko koristil, da se bo vsako delo lahko hitrejše vršilo. V predlogi je navedeno, da se kongres sestane prvi pondeljek v januarju, ustoličenje predsednika in podpredsednika bi se pa vršilo tretji pondeljek v januarju.

Da pa delo ne bo počivalo, ako se do časa ne bo v poslanski zbornici zbralo predsednika, je navedeno v predlogi, da bo v temu slučaju nadomestoval predsednika za tisti termin izvoljen podpredsednik. Ako pa tudi podpredsednik še ni bil odbran do časa za nastop termina, potem pa ima kongres pravico imenovati namestnika, ki bi nadomestoval predsednika za toliko časa, dokler ni bil v poslanski zbornici izvoljen predsednik in v senatu podpredsednik.

Nadalje je tudi v predlogi navedeno, da za slučaj smrti predsednika pred ustoličenjem, prevzame takoj podpredsednik njegovo mesto.

Obe zbornici kongresa se strinjati z amendmentom in bodo delo pospešili, da pride do rešitve, še predno se zaključi zasedanje.

—o—

GRŠKA BARANTA Z BOLGARIJO.

Sofija, Bolgarija. — Liga narodov je določila, da mora Grčija plačati $250,000 odškodnine Bolgariji, katero so povzročile grške čete ko so prekoračile mejo meseca oktobra 1925.

Liga je določila, da mora biti ta vsota plačana po preteku dveh mesecov, kateri rok je pretekel v nedeljo. Sedaj Grčija baranta z Bolgarijo, naj se zadovolji slednja z polovico odškodnine, po preteku 14 dni pa dobi še ostalo. Najbrže ne bo imela bolgarska vlada nič proti temu in počakala še nekoliko za polovico odškodnine.

—o—

Ali ste Vi že volili? Nič ne de, če Vam šele čez par mesecev poteče naročnina; podaljšajte jo sedaj in pomagajte s svojo glasovnico kakemu kandidatu do glavne nagrade!

ST. AUGUSTINE V SOBI.

Spodnja slika nam predstavlja Fred W. Leista, umetnika iz Avstralije s skupino deklet pri delu modela St. Augustine, Fla. Model predstavlja staro mesto z novimi poslopji, katere so zgradili prodajalci zemljišč.

TROTZKY O ZEDINJENIH DRŽAVAH.

Zedinjene države hočejo vladati celemu svetu. Tako je rekel Leon Trotzky v svojem duhovitem govoru.

—o—

Moskva, Rusija. — Leon Trotzky se je razkoračil in z gromovitim glasom svojim tovarišem slikal Zedinjene države kot grabežljive, in da hočejo celi svet podjarmiti. V živih potezah je slikal Evropo kot izmučeno po vojni, ki še danes krvavi in je uklenjena v verige in brez moči, plazeča se pod nogami — velikana, Amerike.

Pa tudi ameriško delavsko federacijo nič kaj ne pohvali. Pravi, da je organizacija, aristokratičnih priviligiranih delavcev.

Cel govor ni druzega, kakor samo dokaz, kako je boljševikom hudo, ker ne morejo ameriškega delavca preslepiti, da bi tulil v boljševiški rog. Pa tudi bogastvo Amerike je rdečemu voditelju na poti, dobro vedoč, da je prišlo po drugi poti, ne po poti katero on uči, oziroma na katero on in njegovi sodrugi napeljujejo ameriške delavce.

Rekel je tudi, da je Amerika potrošila ko je pomagala uničiti Evropo 25 bilijonov dolarjev, a sedaj ji mora razdejana Evropa od tega plačevati obresti.

Glede na rusko-ameriške diplomatične odnošaje in ameriško tajno politiko pri ligi narodov je rekel Trotzky, da sti Amerika in sovjetska Rusija največji sovražnici.

"Mi nočemo vojne, če pa bo vojna le neizogibna, potem pa bo rezultat te vojne, da bomo mi vladali v Evropi." S temi besedami je Trotzky zaključil svoj govor.

—o—

— **Madrid, Španija.** — Kardinal Benlloch Vivo, kateri je že dalje časa bolehal je preminul. Kardinal je bil rojen leta 1864.

— **Indianapolis, Ind.** — William T. Ellis, obhaja 50 letnico službovanja pri listu Indianapolis News. Dela še vedno kakor v mladosti in je pri dobrem zdravju.

KRIŽEM SVETA.

— **Houghton, Mich.** — Težka nesreča je zadela družino Mr. in Mrs. Gottfred Rothenborger, ko je zgorela njih hiša, v plamenih so pa ostali njuni otroci, šest po številu. Tudi oče in mati sta zadobila težke opekline. Kako je ogenj nastal se ne ve. Škoda in žalost velika.

— **Harvard, Ill.** — Charles Lembcka, 55 let stari farmar se je s soprogo peljal z avtom a zavozil preko nasipa. Lembcka je bil na mestu mrtev, žena je pa zadobila težke poškodbe.

— **Pittsburgh, Pa.** — V nedeljo so spravili na površje še 15 trupel premogarjev, katere je zasulo ko je nastala eksplozija v Horning rudniku.

— **Holdenville, Okla.** — V prepiru pri kartah je Tom Marks, premožni prekupčevalec bombaža ustrelil do smrti svojega soigralca John Mossa, iz Weleetka, Okla.

— **Metropolis, Ill.** — Tukaj so se že dalje časa pritoževali farmarji, da jim nekdo krade prešiče. Zdaj se jim je posrečilo prijeti pet moških, med njimi trije črnci, ko so ravno hoteli odpeljati živali. V to tatvino jih je pa še več zapletenih, kar bo zdaj prišlo vse na dan.

— **Decatur, Ill.** — Opal Robb, stara 18 let, je zadobila težke poškodbe, ko je avto v katerem se je vozila trčil v voz poulične železnice. Tudi šofer je zadobil lahke poškodbe.

— **Decatur, Ill.** — William Wagner, gasilec je zadobil težke poškodbe, katerim bo najbrže podlegel, ko se je na njega prekucnila pri gašenju omara in je bil zajet od pare.

—o—

MEHIKANCI VRGLI V JEČO REDOVNICE.

Mexico City, Mehika. — V tukajšnem mestu so zaprli zavod z imenom "Convento de Nuestra Senora del Pilar" in aretirali 12 redovnic. Iz Havana, Cuba poročajo, da niso dovolile naselniške oblasti iz Mehike pregnanim duhovnikom se izkrcati iz parnika Espagne, kateri jih je pripeljal v Havano.

—o—

ZOPET UMOR MED ITALIJANI.

Padel je zadet od kroglje Orrazio Tropea, kateri je bil na poti nekim svojim sorojakom iz Sicilije; bil je kolektor obrambnega sklada.

—o—

Chicago, Ill. — Italijanski konzul v Chicago ne more oprati zamorca, naj se še tako trudi dokazati, da so njegovi rojaki v Ameriki pošteni, vsaj kakor trdi, 99 odst. od njih spoštuje zakone.

Zopet je počil strel med rojaki vročekrvnih sinov Sicilije. To pot je padel Orrazio Tropea, kolektor obrambnega sklada, katerega nabira za advokate, ki si prizadevajo zločince, morilce, ki se nahajajo v ječi radi umora, rešiti smrtne kazni.

Orrazio je padel zadet v glavo na Halsted in Taylor cesti, kjer je največja naselbina Italijanov. Veliko veselje je bilo med rojaki umorjenega. kajti Orrazio je bil njih strah in trepet, pa tudi on je bil največ vzrok, da se je začelo gibanje za deportacijo Italijanov.

Kakor pravi poročilo, je nabral Orrazio že okrog $200,000 za obrambni sklad, tudi je bil obdolžen, da je on izvršil umor nad Spingola, kateri ni hotel pristevati ničesar k imenovanemu skladu.

Zopet je eden padel od revolverja, katerega orodje za preživljenje je bil revolver. — Kakršno življenje, takšna smrt.

—o—

VELIK POŽAR NAPRAVIL $50,000 ŠKODE.

Chicago, Ill. — Na 67. cesti in Creiger ave. v poslopju, kjer je 70 stanovanj je izbruhnil ogenj, ki je napravil $50,000 škode. Goreti je začelo v tretjem nadstropju v katerem prebiva dr. Dorsey S. Lenz. Plameni so objeli že velik del poslopja, pred so prišli gasilci. Pri petih strankah je vse uničeno, kar niso razdejali plameni, je pa uničila voda, ko so gasili. Več oseb, ki so si komaj rešili golo življenje je dobilo poškodbe. Dr. Lenz je zadobil težke opekline po rokah. Kako je ogenj nastal ni pojasneno.

— Na 3021 E. 92. cesti je izbruhnil ogenj in poslopje popolnoma uničil, trije gasilci so bili prevzeti od dimu, katere so pa rešili.

— Na 817-23 West Randolph cesti je ogen uničil šest nadstropno hišo in napravil $40,000 škode.

— V pondeljek so bile tri osebe ubite v Chicago po avto nezgodah, kar je pomnožilo število smrtnih slučajev na 100.

Iz Jugoslavije

—o—

SHOD PRI SV. BENEDIKTU V SLOV. GORICAH, KATERI POKAZUJE, KAKO SE NAŠI SOMIŠLJENIKI BOJUJEJO ZA PRAVICE V SLOVENIJI. — DRUGE ZANIMIVE VESTI.

Govor poslanca Žebota pri Sv. Benediktu v Slov. Goricah.

Shod poslanca Žebota je v nedeljo, 10 januarja napolnil dvorano društvenega doma. Z velikim zanimanjem so zborovalci sledili izvajanjem poslančevim. Sprejete so bile sledeče resolucije: 1. Zaupnica našim poslancem; 2. eksistenčni minimum za dohodnino naj se zviša na 15,000 din.; 3. obsodba slabega državnega gospodarstva; 4. katoličanom pravica! Vsi edini s škofi za pravice Cerkve in za versko šolo; 5. proč s kulukom in z delavskim davkom! 6. davki naj se izenačijo po vsej državi! Naj da država okrajnim zastopom dolžne prispevke za ceste! Naj nehajo vse davčne krivice! 7. Roke proč od našega vseučilišča! Kar nam je država že dala, naj nam ne jemlje zopet ;8. enotna krščanska stranka naj se osnuje za vso državo. Želimo uspeha delu našega voditelja dr. Korošca! — Isti dan je poslanec Žebot imel shod tudi pri Sv. Ani v Slov. goricah. Volilci so povsod edini za politiko vztrajanja.

—o—

Osemdesetnico rojstva

je obhajal v torek, 10. m. m. v krogu svojih ožjih sorodnikov in prijateljev pri svojem sinužupniku v Strugah na Dolenjskem g. Anton Orehek. Bil je svoj čas kot posestnik v Krascah pri Moravčah dolgo vrsto let občinski odbornik in član kraj. šolskega sveta občine Moravče. Vedno je bil zaveden član SLS. Pri zadnjih dveh volitvah v narodno skupščino se je dal skoro dobesedno prinesti na volišče, ker so mu noge že zelo odpovedale, dasi je sicer duševno in telesno še dokaj krepak. Ni odnehal, da so mu prijatelji napravili to uslugo. "Morebiti bo ravno moj glas pripomogel, da bo naš ljubi gospod Korel (t. j. narodni poslanec K. Škulj) izvoljen." Bog ohrani dobrega starčka še mnogo srečnih in zadovoljnih let!

—o—

Smrt kot posledica revščine.

V petek, dne 15. januarja zjutraj so našli v bornem stanovanju mrtvo približno petdeset let staro služkinjo Elizabeto Kristjan. Imenovana je živela v veliki revščini in ni mogla dobiti nikake stalne službe. Živela je samo od priličnega dela in se udinjala raznim strankam na kratka opravila, najraje proti prehrani. Tako je imela neko tako stranko-dobrotnico, ki ji je dajala vsaki dan obed. Ko ni prišla v petek, kakor običajno po vsakdanjo juho, se je to družini zdelo zelo sumljivo in šli so pogledat na njeno stanovanje, kjer so jo pa našli ležati na tleh oblečeno in mrtvo.

—o—

Drvar smrtno ponesrečil.

V Gradcu, v hrvatskem Zagorju se je smrtno ponesrečil Jakob Kajfež iz Broda na Kolpi, ki je bil v zagorskih gozdih zaposlen kot drvar. Podžagana bukev je padla nanj ter ga ubila.

—o—

Lastne otroke pomorila.

V selu Aleksa Šantič v okolici, je žandarmerija zasledila in izkopala trupelci dveh novorojenih otročičev. Sumnja je padla na Nevenko Pejič, ki je živela v divjem zakonu z Dragotinom Gjorgjevičem ter nedavno povila dvojčka, ki pa sta mahoma izginila. Pri zaslišanju sta roditelja zavračala sumnjo, da sta dvojčke takoj po rojstvu umorila ter trdila, da sta otroka drug za drugim umrla; nista pa vedela, da je treba rojstvo in smrt naznaniti oblastvu. Sosedje pa so izjavili, da sta bila otročiča zdrava, a najbrže umorjena.

—o—

Volkovi v ovčjem hlevu.

Ob priliki zadnjih sneženih viharjev so se volkovi iz Bosne pritepli v dalmatinsko Zagoro. Trije so vdrli v hlev seljaka Paška Perušiča ter mu obklali in raztrgali 45 ovac. Tudi Nikoli Banovcu v okolici Trogirja so volkovi raztrgali deset ovac.

Denarne pošiljatve.

V JUGOSLAVIJO, ITALIJO, AVSTRIJO, itd.

Naša banka ima svoje lastne zveze s pošto in zanesljivimi bankami v starem kraju in naše pošiljatve so dostavljene prejemniku na dom ali na zadnjo pošto točno in brez vsakega odbitka.

Naše cene za pošiljke v dinarjih in lirah so bile včeraj sledeče:
Skupno s poštnino:

500 — Din.	$ 9.55
1,000 — Din.	$ 18.75
2,500 — Din.	$ 46.75
5,000 — Din.	$ 93.00
10,000 — Din.	$185.00
100 — Lir	$ 4.70
200 — Lir	$ 9.05
500 — Lir	$ 21.75
1,000 — Lir	$ 42.25

Pri pošiljatvah nad 10,000 Din. ali nad 2000 lir poseben popust.

Ker se cena denarja čestokrat menja, dostikrat docela nepričakovano, je absolutno nemogoče določiti cene vnaprej. Zato se pošiljatve nakažejo po cenah onega dne, ko mi sprejmemo denar.

DOLARJE POŠILJAMO MI TUDI V JUGOSLAVIJO IN SICER PO POŠTI KAKOR TUDI BRZOJAVNO.

Vse pošiljatve naslovite na SLOVENSKO BANKO

ZAKRAJŠEK & ČEŠAREK
455 W. 42nd St., New York, N. Y.

AMERIKANSKI SLOVENEC

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevov po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Telefon: Canal 0098.

Naročnina:

Za celo leto	$5.00
Za pol leta	2.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	
Za celo leto	6.00
Za pol leta	3.00

The first and the oldest Slovenian newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday, and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
'Phone: Canal 0098.

Subscription:

For one year	$5.00
For half a year	2.50
Chicago, Canada and Europe:	
For one year	6.00
For half a year	3.00

DOPISI važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list.—Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtka dopoldne.—Na dopise brez podpisa se ne ozira.

POZOR:—Številka poleg Vašega naslova na listu znači, do kedaj imate list plačan. Obnavljajte naročnino točno, ker s tem veliko pomagate listu.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Za naše Primorje.

Pred nekoliko tedni priobčil je naš rojak Mr. Anton Grdina, predsednik K. S. K. J. v "Glasilu" obupne klice naših podjarmljenih bratov iz Primorske, v katerih posebno ameriške Slovence prosijo pomoči v njih strašni sužnosti. Nož jim je Italija nastavila na prsa in ga jim poriva počasi v srce. Umreti morajo narodne smrti in postati Italijani. Kdor je pazno prečital ta klic iz Primorske in potem nadaljna izvajanja brata predsednika, zaboleti ga je moralo srce, če ima le še količkaj slovenskega narodnega čuta. Da, tu treba nujno nekaj storiti in priskočiti na pomoč nesrečnim bratom.

Prav kar čitamo po vseh ameriških listih, kako kriče nesrečni nemški Tirolci, katere je zadela ista usoda. Toda oni so del velikega nemškega naroda, ki se zaveda svoje narodnosti in je vsak Nemec, naj bo katolik ali protestant ali brezverec objednem tudi velik narodnjak. Tam se je za nesrečne brate potegnil nekoliko ministerski predsednik Avstrije na Dunaju. Toda kako nesramno je odgovoril Mussolini Avstriji in celemu svetu: "Mi potrebujemo Tirolce in ubili jih bomo."

Gotovo je, da bodo nemški Tirolci vse poskusili, da se rešijo in si ohranijo svoje narodno življenje. Zavedajo se pa, da bo velikansko in strašno težko to delo vspričo razmer, ki vladajo po celi Evropi. Sedaj so obrnili nesrečni Tirolci svoje objokane oči, kakor naši Primorci, sem proti Ameriki in upajo od tu dobiti pomoč in rešitev. Kakor se čuje, zavzeli se bodo zanje tudi tukajšni Nemci in skušali s svojim vpljivom pri vladi doseči, da bo naša vlada posegla vmes. Kakor znano bo kmalu naša država član Mednarodnega sodišča v Hagu. Takrat bo tam sedel kot sodnik mednarodnih sporov tudi Amerikanec, toraj naš človek. Tirolci upajo od tega sodnika pravičnosti in pomoči.

Kaj smo storili mi Slovenci do sedaj za Primorsko?? Jako žalostno znamenje je, da tako obupne in mile prošnje objokanih sužnjov niso do sedaj našle večjega odmeva v slovenskih ameriških srcih. Nihče se ne gane. Zasledujem dopise po listih. Nikjer nič. Ameriški Slovenci, smo res tako narodno odreveneli, smo res že narodno tako mrtvi, da niti tolikih brc več ne čutimo? da tako obupnega klica lastnih bratov ne čujemo več, nam ne gredo do srca? Je li to mogoče? Pomislimo nekoliko!

Reklo se je pri neki priliki, da imamo sedaj preveč drugega dela. Da, imamo veliko drugega dela, pa kdo more trditi, da bi se pri vsem tem delu vsaj nekoliko ne moglo posvetiti pozornosti in časa in dolarjev tudi temu tako perečemu vprašanju, ko vemo vendar, da smo mi, ameriški Slovenci edini, pazite EDINI, ki moremo pomagati in lahko pomagamo, samo ako hočemo.

Ali ste, katoliška društva, pri svojih sejah sklenila proteste? Ste jih razposlala na mesta, kakor je predsednik prosil?

Bratje, ne spimo! Tirolci kriče. Pridružimo se jim še mi in združimo klic primorskih Slovencev s kričanjem Tirolcev. To bo že večji in glasnejši krik. Sedaj je čas. Kaj dela odbor v Clevelandu? Zakaj molči?

Seveda katoliški Slovenci niso bili popolnoma zadovoljni z možmi, ki so prišli v odbor, ker niso možje, katerim bi narod zaupal, bil je preveč že goljufan od nasprotne strani. Dal je $60,000 za Primorsko, pa Primorska ni dobila niti centa. Naj predsednik v Clevelandu postavi na čelo odbora može, katerim narod zaupa, pa če so v Clevelandu ali kje drugje. Naj se dobi može, ki so katoliški, in katoličani jim bodo zaupali in dali.

Najbolje bi bilo, ko bi se oživela vsaj začasno Slovenska Narodna Zveza, ki je toliko dobrega storila in tako izvrstno in pošteno delala. Naj se ožive njene že obstoječe podružnice in takoj imamo organizacijo, ki bi prevzela to delo in veliko tudi dosegla, kakor je preje. Naj se oživi Zveza jugoslovanskih žena in deklet, ki je tako krepko delala, da nam je še danes v čast.

Da, da, bratje samo na delo! Odločilna ura bije za obstoj našega naroda. Naj nam vzamejo Primorje in ga nam poitalijanijo in šla je Slovenija, šel je slovenski narod, šlo je vse za — vedno! Ubili so nas. Ako pa to pustimo, potem smo pa neumni, ako se sploh še nadalje imenujemo Slovence, ker tega naroda več ni.

Bratje, pa hočete to?

Primorski sužnji hočejo od vas odgovora na to vprašanje!

Ely, Minn.

Iz našega severa se le redkokdaj kaj čuje po našem slov. časopisju. Vendar pa je v naši naselbini vedno kaj novega. Če drugače ne, vsaj nas redno obiskuje stara znanka štorklja. Tako je te dni obiskala družino Mr. in Mrs. John Skubitz in jim pustila za spomin brhko hčerko. Obiskala je tudi družini Mr. in Mrs. Anton Mikolič, tem pa je pustila za spomin čvrstega sinčka. Obema družinama iskrene čestitke!

Operirana je bila te dni na slepiču 14letna hčerka družine Mr. in Mrs. Louis Perušek. Operacijo je srečno prestala in bo kmalu popolnoma okrevala.

Poročevalec.

—o—

Barberton, O.

Že precej dolgo ni bilo nič slišati iz našega mesta v nam priljubljenem listu A. S. Novic je vse polno, menda ravno to je vzrok, da pozabimo pisati. Januarja 30. je imelo pevsko katoliško društvo "Danica" svoj koncert. Udeležba glih ta velka ni bila, žiher bi se ljudje malo bolj zanimali za umetno petje, ker je združeno z velikim trudom in stroški. Saj ljudem gli hni toliko za tiste cente, ki jih tam zapravijo, ampak tako bolj ne ljubi se iti. Po veliki noči bojo imeli zopet koncert, takrat pa le glejmo, da bomo vsi tam in tako dali korajžo pevcem. Žiher vam je vsem žal, kateri niste bili zadnjič na koncertu. Kajti zraven ta velikih, sta pela tudi dva mala otroka, sinček in hčerka od Mr. in Mrs. Bolka, pevovodja našega pevskega društva. Pela in plesala sta tako prijazno, da bi jih gledali kar naprej.

Ohceti smo tudi imeli. Nekaj je bilo hrvaških porok in zadnje tedne pa tri naše. Prva sta bila poročena Mr. Paul Valenčič z Miss Slavko Polh. — Slavnost so obhajali pri nevestinih starših v krogu svojih ožjih prijateljev. Sedaj živita na Center St.

Mr. Joseph Hiti tudi ni hotel biti več sam, poiskal si je družico tam doli v Snydertown, Miss Milko Lavtar. Trajno zvestobo sta si pa obljubila 30. januarja. Za priči sta bila nevestina sestra in brat. Na slavnost sta povabila precej znancev in prijateljev ter so se prav dobro imeli na domu nevestinih staršev. Tudi ta dva živita na Center St.

Zadnjo ohcet smo pa imeli 6. februarja in ta dva srečna sta bila Mr. John Ujčič ter Miss Louise Troha. Povabila sta dosti prijateljev. Slavnost sta obhajala doma pri nevestinih starših. Prič sta imela tri pare, vsi so bili mladi in luštni ljudje. Zakaj vsi ti in še drugi so pravili, da je bilo prav lušno na ohceti namreč. Odpotovala sta v Milwaukee, Wis. Ako se pa Vama ne bo dopadlo tam, pa le nazaj pridita, Vaju bomo prav veseli. Miss Troha je bila cerkvena in Dačična pevka. Precej jo bomo pogrešali povsod. Bog daj vsem tem zdravja, srečo ter blagoslova božjega!

Pa še nekaj je novega. Tam okrog Shermana je že precej časa hodila ogledovati tista ptica, ki ima prav dolge noge, komu bi kaj prinesla, in šment ti jo bodi, enkrat pa kar dva pekiča prinese seboj. Enega je pustila pri Mr. in Mrs. Paul Palčič in prav fletnega fantička notri. Kaj pa, da so ga prav veseli. Potem pa mahne še malo dalje, pri Mr. in Mrs. And. Ule pa vam pusti ta drugi pekič. Kar prec so pogledali, kaj je pa njim prinesla in bil je tudi fantiček. Pri Mr. Uletovih so ga prav veseli, ker prej jim je parkrat podarila fletne punčke, sedaj pa fantka. V Snydertownu pri Mr. in Mrs. Louis Mirtich jim je pa dala to pot prvo hčerkico. Tako so vsi zadovoljni, starši kot otroci, zdravi so pa tudi vsi. Vsem skupaj naše čestitke!

Ker je pa naš svet tako ustvarjen, da ne pridemo samo na svet, ampak tudi iz njega, so tako imeli žalost pri družini Mr. Joseph Zupec. Umrl jim je tri mesece star sinček. Iskreno sožalje, družini Joe Zupec ter sorodnikom!

Ubilo je tudi mladeniča Mr. John Mramor v Balerki. Iskreno sožalje njegovi družini! Prišla sta z očetom iz Pennsylvanije za boljšim zaslužkom,kjer je fanta dohitela smrt. Pokopan je bil iz domače cerkve na pokopališče sv. Avguština. Bil je član SNPJ. in samostojnega društva Domovina.

Mr. in Mrs. John Rupert sta si postavila krasno novo hišo na Center St. Mr. in Mrs. John Ujčič sta si pa kupila hišo tudi na Center St. Čestitamo k napredku!

Vreme imamo pa bolj sneženo zadnje čase, pa to bo kmalu šlo vse v kraj.

Prosila bi tudi naročnike Amer. Slovenca, ako bi kateri hotel naročnino plačati, da to lahko stori, pri nas bomo prav radi oddali. Tudi malo agitirajmo med prijatelji, da bi se na list naročili. List, kakoršen je zdaj, je v resnici vreden vse podpore.

Iskreno pozdravljeni vsi naročniki Amer. Slovenca!

Mrs. A. Okolish.

—o—

Kansas City, Kans.

Cenjeno uredništvo: — Po dolgem molku sem se zopet namenil poročati nekaj važnih novic iz naše naselbine. Pri tem prosim vse cenjene čitatelje, da mi oprostijo glede moje počasnosti pri poročanju.

Letno poročilo, katerega je izdal naš preč. g. župnik in cerkveni odbor, pokazuje prav lep napredek v naši župniji, in sicer najboljši odkar obstoji. Seveda pa bi bilo še lahko veliko boljše, ko bi se vsi naši rojaki zavedali velike dolžnosti svoje sv. vere in slovenskega naroda. Zato je želja vseh, da bi še vsi drugi, ki gledajo od strani, se pridružili akciji naše župnije in bi tako skupno pomagali, da bi čim preje prišli do zaželjenega cilja. Naša nova cerkev bo kras in ponos za vsakega Slovenca in Slovenko v Kansas City.

Lansko leto smo dobili lepo svoto okoli $13,000. To leto pa glejmo, da bomo dobili vsaj še enkrat toliko, to je 30 tisoč dolarjev. In to prav lahko dosežemo, ako stopimo vsi skupaj in složno sodelujemo za dosego skupnega cilja.

Vse je pripravljeno in z delom se bo pričelo, ko pride toplejše vreme, se bo z delom nadaljevalo. Da se bo zamoglo pa delo uspešno nadaljevati in skončati, je pa potrebno, da se vsak izmed nas zaveda svojih dolžnosti. Veliko rojakov, ki je podpisalo note že pred leti, naj skušajo sedaj to poravnati, ker sedaj je treba, da se spravi potrebno skupaj.

Veliko naših Slovencev je raztresenih in spadajo pod druge razne fare v tej okolici. Tudi vse te prosimo, da pridejo nam na pomoč. Vsak naj bi vsaj kupil en tisoč opek, kar je mala svota $28. Sami bodo to lahko pogrešali, naši župniji sv. Družine bo pa s tem le veliko pomagano.

Naša župnija ima tudi svojo slovensko šolo, kjer se vzgaja naša slovenska mladina v lepem slovenskem duhu. Rojaki, tudi to je veliko vredno, ker pomaga ohranjati naš narod v tem novem svetu. Zatorej Slovenci skupaj, da povzdignemo našo slovensko naselbino do najvišje stopnje napredka, ki mogoče.

Farna seja se je vršila na novega leta dan. Na tej seji se je izvolilo tudi novi cerkveni odbor za leto 1926: Preč. g. John Perše, župnik in predsednik, Josip Cvetkovič, podpredsednik, Josip Kostelec, tajnik, Ključarji so: Leo Martinčič, Math Petek, John Anžiček in August Toplikar. Redarji so: Math Švab, John Urh, Peter Jakobčič in James Kajžar. — Imena stavbinskega odbora mi niso znana. Mislim pa, da je isti kot pretečeno leto. Želimo novemu odboru naše župnije obilo božjega blagoslova in tudi potrpljenja, kajti to je važno za napredek naše župnije. Zahvalimo se obenem tudi vsem starim odbornikom, ki so delovali v pretečenem letu in se veliko trudili, da so prišli do tako lepega uspeha. Le tako naprej!

Društvo Najsv. Imena ima to leto sledeče uradnike: predsednik Math Švab, tajnik Jos. Shneller, blagajnik Josip Dragoš. Delegati: Geo. Weselich Sr. in Math Petek. Maršal: Peter Majerle ml. Želimo, da bi pristopili k temu prekoristnemu društvu vsi farani, možje in fantje in da bi tako skupno delovali za napredek našega dušnega in družabnega življenja. Tako imajo tudi pri drugih župnijah, kjer se javno pokažejo, kjerkoli je to potrebno za obrambo sv. vere in lepega krščanskega življenja.

Materno društvo Presv. Rešnjega Telesa ima sledeči odbor za leto 1926: Predsednica Mrs. Katarina Novak; podpredsednica Mrs. Marg. Štrk, tajnica Mrs. Johana Dragoš; blagajničarka Mrs. Josephine Zupan; zapisnikarica Mrs. Agnes Kragel. Novi odbor s tem prosi vse naše vrle faranke župnije sv. Družine, da katera še ne pripada k temu društvu, da isto stori čimprej. Kajti želimo, da si naše društvo kupi eno okno v naši novi cerkvi in čim več nas bo, tem lažje bomo to storile.

Dalje naznanjam, da smo si ustanovili novo samostojno podporno društvo sv. Družine dne 3. januarja na trdni katoliški podlagi in katerega namen je, da sprejema v svojo sredo vse katoliške Slovence, Slovenke in Hrvate in Hrvatice. Da se jih bolj združi za medsebojno korist nas vseh, kakor tudi cele naselbine. Društvo bo plačevalo v slučaju bolezni $1 dnevne podpore. V slučaju operacije odškodnino, kolikor se določi in za umrle pa po številu članstva od vsakega člana $1. Pristopnina je $1, mesečnina pa $1 na mesec. Društvo je že dobilo čarter ali dovoljenje za poslovanje iz državnega kapitola Topeka, Kans. Društvo lepo napreduje ter ima že okoli 400 članov in članic. Odbor istega je: Predsednik Peter Špehar; podpredsednica Mrs. Terezija Cvetkovič ;tajnik Jos. Štamfel; blagajnik Charles Bratkovič. Pozdravljamo novo društvo sv. Družine, da bi rastlo in napredovalo, da bi štelo skoraj 1000 udov.

Nadalje ne smem pozabiti zahvaliti vse farane naše župnije, posebno pa vrle fante in dekleta za trud ob zadnjem cerkvenem bazarju, kateri prav lepo izpadel, kar je pomagalo veliko za novo cerkev. Posebno naši tekmovalci so veliko trudili. Nagrade so dobili: Prvo nagrado biserni prstan je dobila Miss Frances Dragoš, drugo nagrado zlati prstan Miss Terezija Novak. Prvo nagrado med fanti zlato uro Mr. Math Petrina ml., drugo nagrado zlato uro Mr. Anton Mercelj ml. Hvala še enkrat vsem ,kateri ste se trudili in obiskavali bazar.

Tukaj je preminula Barbara Marentič, civilno poročena Skube, rojena v vasi Trškovo fara Adlešiče na Dolenjskem. En dan poprej je želela, da se spravi z Bogom in je dejala, jutri bom bolja in bom šla v cerkev se spovedat. Ali ta jutri je pretekel in se je ločila v večnost brez zadnje popotnice. Bodi ranjki ljubi Bog milostljiv in naj počiva v miru. Nam vsem pa bodi to v opomin, da smo pripravljeni na smrt vsak čas, ker ne vemo ne ure ne dneva, kje nas čaka smrt. Kaj pomaga družba proti naši sv. veri, ker smrt pretrga nit tudi isti.

V zakonski stan so stopili sledeči: Dne 6. januarja Mr. John Belan in Miss Ana Bukovatz, 611 N. 4th St. Drugi par Mr. John Hotujec in Miss Mary Stimetz z 411 N. 5th St. — Mladim zakonskim želimo obilo božjega blagoslova v zakonskem stanu.

Krasno hišo si je kupil na Oak St., 13th and Walker, rojak Mr. Michael Novak. Čestitamo! On je sin naše vrle faranke vdove Katarine Novak, 437 Orville St.

Bolan se nahaja že precej časa na hudem prehladu v glavi rojak John Bukovac, 741 Ohio St. — Zdravje se mu počasi polagoma vrača.

Hudo bolna je tudi 4letna hčerka Ana družine Anton Kostelec, živečega na Sandusky Street.

Bolna je že precej časa tudi Mrs. Ana Novak, živeča na Northrup.

Želimo vsem našim bolnikom ljubega zdravja. Ako je še kdo bolan, naj mi oprosti pri poročilu, ker mi drugi slučaji niso znani.

H koncu mojega dopisa pozdravljam vse rojake in rojakinje po celi novi in stari domovini. Tebi dragi list Amer. Slovenec pa veliko novih naročnikov, da bi zahajal v vsako slovensko hišo, prinašal novice in pozdrave vseh rojakov po celi Ameriki in jih navduševal za našo sv. vero in napredek slovenskega naroda.

Vas pozdravlja

Matthew Papich.

—o—

Prva: On je najnesramnejši človek, kar sem jih še kedaj videla.

Druga: Kako to misliš?

Prva: Hotela sem mu odrezati svojo roko, pa me še vprašuje noče zanjo.

—o—

Širite in agitirajte vsepovsod za Amer. Slovenca!

ZGODBA O NEVIDNEM ČLOVEKU.

Angleški spisal **H. G. Wells**
Prevedel **Paulus**

Čisto razumljivo!"

"In bali smo se tistikrat, da bo moral k operaciji, tako hudo je bilo!"

Tujec se je nasmejal. Bodeče, lajajoče, da se je zdelo, kot bi hotel zadušiti na smehu.

"Zares?" je dejal.

"Da, prav gotovo, gospod! In ni nam bilo na smeh, nam, ki smo mu stregli. Ker sestra je imela polne roke dela z otroki. Povijali smo ga in odvijali, pa spet povijali. — Tako da če bi smela biti tako drzna in se vam ponuditi, gospod, da bi —."

"Ali imate užigalice pri roki?" ji je segel v besedo. "Pipa mi je ugasnila."

Gospa Hall je zadela v živo—. Vsekakor je bilo njegovo obnašanje precej odurno, vkljub vsej njeni vljudnosti in postrežljivosti, je pomislila.

Razdražilo jo je, z odprtimi usti je obstala, žarka opazka ji je bila na jeziku, — pa spomnila se je zlatov —.

Stopila je po užigalice.

"Hvala!" je dejal kratko, ko jih je položila predenj, jej obrnil hrbet in gledal skozi okno. Videti je bilo, da je občutljiv v zadevi operacij in povojev.

Ni se mu več "ponudila, da bi —", užaljena in razdražena je odšla in Millie je imela hude čase tisti popoldan.

Tujec je ostal v sobi do štirih. Tiho je bilo gori, zdelo se je, da sedi pri peči, morebiti tudi da dremlje.

Enkrat ali dvakrat bi ga bil morebiti radovedni prisluškovalec čul, da je naložil premoga na ogenj, in za kakih pet minut je slišno stopal po sobi. Čulo se je, kakor da govori sam s seboj.

Nato pa je zaškripal stol in vse je bilo spet tiho.

II.

Prve izkušnje.

Tema se je že delala ob štirih in gospa Hall je zbirala svoj pogum, da bi šla vprašat svojega gosta, ali želi čaja.

Tedaj je stopil v gostilniško sobo Teddy Henfrey, vaški urar.

"Prav zares ,gospa Hall," je dejal, "ampak tole je odurno vreme za slabe čevlje!"

Zunaj je padal sneg vedno gosteje.

Gospa Hall mu je pritrdila in opazila, da ima seboj torbico s svojim orodjem.

"Ker ste že tu, Teddy, — prav hvaležna bi vam bila, če bi nekoliko pogledali v našo stensko uro gori v sobi za tujce. Gre sicer dobro in bije tudi prav pogumno, ampak njen kazalec noče kazati drugam ko na šest."

Šla sta, gospa Hall je potrkala in vstopila.

Ko je odprla vrata, je videla, da sedi njen gost v naslonjaču pri ognju in dremlje. Glava mu je zlezla na prsi. Iz peči je sijal rahel rdečkast blesk, sicer pa je vladal v sobi temen mrak.

Gospe Hallovi se je še bleščalo pred očmi, ker je pravkar prižgala luč v gostilniški sobi, vkljub temu pa se ji zazdelo, da ima njen gost strašno široka usta, usta tako neverjetno velika in zevajoča, da so mu zavzemala ves prostor pod očali, tam kjer bi morala biti lica in brada in spodnja čeljust. Le za trenutek je videla to neverjetnost, belo povito glavo, velika očala in črno praznoto pod njimi —.

Tujec se je zgenil, se vzravnal in dvignil roko k ustom.

Odprla je vrata na široko, da je zasvetilo v sobo luč s hodnika, in tedaj je videla, da si drži svilen robec pred usta, prav kakor si je opoldan držal brisaljko.

"Najbrž me je zanorila tema!" si je dejala, nato pa glasno nadaljevala:

"Ali bi dovolili, da bi tale mož pogledal uro?"

"Pogledal uro —?" je vprašal gost žaspano preko robca in se ozrl po sobi. "Seveda!" je pridjal živahneje, ko se je nekoliko prebudil.

Gospa Hall je stopila po luč. Tujec je vstal in stezal roke in noge zaspano na vse strani. Luč je zasijala v sobi in Teddy Henfrey je vstopil in prvikrat zagledal čudnega gosta. Kar na hrbet ga je vrglo, je pravil posneje v pivnici.

"Dober večer!" je odzdravil tujec in ji srepo gledal s svojimi velikimi očali.

"Upam, da vas ne motim —?" se je opravičeval Teddy.

"Nikakor ne!" je dejal tujec. "Četudi se razume," se je obrnil k gospe Hallovi, "da je soba samo za mene — izključno meni na razpolago."

"Mislila sem, gospod, da bi vam bilo prav, če bi ura —."

"Seve, seve! Zaenkrat naj bo! Toda nič splošno hočem biti sam in nemoten!"

Obrnil se je, se postavil k peči in dejal roke na hrbet.

"In ko bo tole popravljanje mimo," je dostavil, "pa mi prinesite čaja! Pa nič prej!"

Gospa Hall je stopila k vratom. Svoje poskuse je za topot opustila, ker ni hotela, da bi jo tujec nahrul vpričo urarja. Pa gost jo je ustavil in vprašal, ali je poskrbela zaradi prtljage. Odgovorila je, da je omenila stvar poštenemu vozniku in da bo prtljago jutri pripeljal.

(Dalje prih.)

Iz življenja in sveta.

VOLKOVI SE ZOPET KLATIJO PO SLOVENIJI.

Pred kakimi dvajstetimi leti smo v Sloveniji volka poznali le iz pripovedk; živega smo videli le v menežariji. Kaj vse so nam pripovedovali o teh požeruhih naši dedje in mi smo si predstavljali nenasitneže mnogo bolj simpatično, kakor pa se nam žal v zadnjih letih kažejo v resnici. Bili smo mnenja, da jih je pregnalo iz naših krajev in sicer že pred kakimi petdesetimi leti izboljšano orožje, drugi so zopet pravili, da strup s katerim so jih zastrupljali in nekateri so bili celo mnenja, da jih je pregnal pisk in ropot vlakov. Volkovi so za dolgo dobo, za kakih trideset let izginili, a kar naenkrat so se zopet pojavili. Leta 1906 je bil po dolgem sledku zopet ustreljen volk, ki se je najbrže priklatil iz Bosne in sicer preko hrvaških šum, ki so v zvezi z našimi dolenjskimi gozdovi.

Od tistega časa naprej pa so se pojavljali vedno bolj pogosto in prva leta po svetovni vojni je bila že nevarnost, da uničijo vso našo koristno divjad. Požrešne mrcine se niso bale vlaka, izogibale so se lovcev, ki so jim bili neprestano na sledu in niso hotele užiti zastrupljene mrhovine; brez moči je bila proti njim vsa najmodernejša strelna tehnika. Naselili so se v gozdovih kjer je bilo največ srnjadi, ki jo uspešno love in more. Kdor pozna naše lovske razmere, bo takoj uvidel, kaj je bilo faktični povod, da so nas volkovi pred leti zapustili in se kasneje povrnili. Ko so namreč pred leti uničili vso divjad, so odšli, zadnja leta pa, ko so se lovišča zboljšala, pa so nas ponovno obiskali. Kjer je bilo dosti hrane, so se naselili in od tod delali svoje smrtonosne pohode. Največ se jih je pojavilo v kočevskih gozdovih, kjer je bilo na stotine srn. Pa tudi v ljubljanski okolici, v Rakitni in na Krimu jim ugaja. Na Gorenjsko so se zatekli leta 1921. trije, prišli so celo v Radovno. Ker pa v goratem terenu niso mogli posebno uspešno loviti divjad, so napadali tudi živino na pašnikih. Ker se jim pa lov ni posebno obnesel, so se hoteli vrniti. Kakor znano, sta bila dva potepuha ustreljena na potu na Notranjsko in Dolenjsko, kjer je več divjačine.

Prirejanje večjih pogonov na volkove se navadno ni posebno obneslo, že zato ne, ker je bilo preveč pripravljanja in so volkovi lovce kmalu začutili. Nadalje pa se je med mnogimi dobrimi lovci našlo navadno par nemirnežev ali slabih strelcev, včasih celo strahopetnih lovcev. Volkovi so spoznali preteče nevarnost in so smuknili pravočasno neopaženo ali pa mimo slabih strelcev, ki so streljali, ne da bi kaj zadeli.

Zastrupljene mrhovine so se ogibali, posebno ako je ležala na zemlji; zakopano so raje prijeli in nekaj jih je poginilo. Čakanje v zimskih nočeh ob bledi mesečini na menjiščih, to je na mestih, kjer navadno vse roparice prehajajo iz hriba v hrib ali iz gozda v gozd itd., se je precej obneslo in marsikak ropar je obležal v svinčeni toči, ki ga je obsula na nočnem pohodu. Spretni lovci so jih nekaj privabili v strelno razdaljo, ponašajoč tulečega volka, največ za časa breznanja. Skrbni logarji so parkrat srečali volkunjo, ki je vodila neugodne mladiče. Staro so ustrelili in pobili mladiče. V par slučajih je priplezel volk na oponašanje srninega klica. Mesto srnjaka, je lovec ustrelil volka. Največji uspehe pa so dosegli neumorni notranjski lovci na Snežniku in v okolici Starega trga s takozvanim okrpanjem. Te vrste lovljenje zahteva spretne in vstrajne lovce. Lovec izsledi volka, ga na to obsledi, ugotovi namreč, kje približno ropar počiva. Ko se volk naje, leže navadno na kako razgledno točko, od koder lahko opazuje okolico in dremlje. Prebudi ga seveda vsak najmanši šum. Lovec, ki je obkrožil volka in ugotovil, najlažje v novem snegu, da volk ni zapustil ugotovljenega kraja, pohiti po druge lovce, ki v precej obsežnem vrvico, na kateri so obešene na razdalji po 1 meter razne krpe. krogu mirno potegnejo dolgo Pritrdijo jih tričetrt metra nad zemljo. Na praznih mestih stopijo lovci in čakajo, eden pa gre po volčji sledi in dvigne volka, ki pribeži do vrvice in se prestraši mahajajočih krpic ter tako dolgo bega, dokler ga ne zadene zasluženi strel.

Lovci izpod Snežnika in iz Starega trga so v tekoči lovski seziji ustrelili šest volkov. Zadnjega posebno velikega, ki je tehtal 40 kg. so dobili in ga poslali v Ljubljano nagačiti.

—o—

BUREN KONFLIKT NA CESTI V PADOVI.

Italijanska Padova ima staro univerzo, ki je na glasu prav dobre visoke šole. Zato študira tam sedaj poleg domačinov (in slovenskih študentov) tudi lepo število tujih visokošolcev. Slovani so na zavodu seveda v znatni manjšini.

Prošli teden pa se je pripetil v Padovi na ulici buren dogodek, ki je dal povod za stavko na univerzi. Italijani so namreč izvohali, da se je poljski dijak Heimann med vojno boril kot častnik avstrijske armade na italijanski fronti. Iz svoje vojaške prakse Heimann vedel marsikaj zanimivega povedati in je rad zasmehoval bojazljivost italijanskega vojaštva. Baje pa je tudi sam dal umoriti več italijanskih oficirjev.

Vse to je dalo povod, da so italijanski dijaki na univerzi sklicali protestno skupščino. Shod se je vršil ob veliki udeležbi slušateljev in profesorjev. Našel se je celo neki Madžar, ki je na zboru izjavil, da se čuti madžarski narod popolnoma solidaren z Italijani. Po zboru je rektorat takoj razpustil visokošolski klub inozemcev na vseučilišču in zvečer so se pojavile na padovanskih ulicah demonstracije proti inozemcem, ki so prešle v ostre izgrede. Več tujerodcev je bilo pretepenih.

Demonstranti so bili tako ogorčeni, da so hoteli nastopiti pohod v Benetke, kjer so imeli namen demolirat konzulat poljske republike. V Fusini pa so se jim postavili po robu orožniki, ki so študentom onemogočili vkrcati se za Benetke. 30 razgrajačev se je takoj vrnilo, 120 pa jih je dospelo v Mestre, kjer so hoteli priti peš čez most v mesto. Toda policija je medtem razpostavila močne straže in zabranila tolpi naprej. Poljski konzulat v Benetkah pa je še vedno močno zastražen, a o usodi študenta Heimanna, ki je židovskega pokoljenja, novine ne poročajo.

—o—

Z MOTIKO UBILA LASTNO MATER.

Krvava tragedija se je 27. m. m. odigrala v Somborju v Vojvodini. Seljanka Marija Majer je v prepiru ubila svojo mater Katarino Habi. Mati in hči sta živeli v stalnem prepiru. Zadnji prepir, ki sta ga imeli obe ženi v sredo, pa je postal usodepoln za mater.

Katarina Habi je usodnega dne hčerki očitala, da je neposlušna in trmasta. Marijo je pograbila jeza, navalila je na mater in jo obdelovala s pesmi. Videč, da ji tako ne more do živega, je zagrabila v sobi stoječo motiko in ž njo večkrat udarila mater po glavi. Mati se je nezavestna zrušila na tla. Čim se je zopet zavedla in skušala vstati, je rabijantna hčerka priskočila znova in jo pričela ponovno z motiko tolči po glavi. — Udrihala je toliko časa, da se nesrečna mati ni ganila več. O zločinu so sosedje obvestili orožnike, ki so hčerko Marijo prijeli.

Pri zaslišanju na policiji se je hčerka vedla skrajno cinično in je izjavila, da ji ni žal njenega dejanja. Pri obdukciji trupla nesrečne matere se je ugotovilo, da je dobila nebroj udarcev. Zlasti glava je bila strahovito razmesarjena.

Zdi se, da je hčerka izvršila dejanje v duševni zmedenosti, kar je tembolj verjetno, ker je bila pred leti že enkrat več časa v umobolnici.

—o—

UMOR ODKRIT PO 36 LETIH

V Wienpassingu na Nižjem Avstrijskem je te dni umrl mesar Leopold Kolberger v starosti 78 let. Na smrtni postelji je poklical k sebi spovednika ter mu zaupal, da je pred 36 leti (leta 1889.) umoril vdovo Nežo Huttnerjevo, ki mu je gospodinjila. Mesar je imel z vdovo ljubezensko razmerje. Ko so se pokazale posledice ter mu je ženska očitala, da jo je zapeljal, ga je to tako razjarilo, da jo je ubil, razsekal njeno truplo na kose in jih zakopal. 36 let je čuval zločinec svojo strašno tajnost in šele ob koncu življenja ga je prisilila vest, da je obračunal s svojim dejanjem.

—o—

BARVA ČLOVEŠKE KOŽE.

Pri raznih človeških plemenih nahajamo vse mogoče prehode in nijanse od najtemnejše črne do čisto bele barve. Na podlagi tega dejstva je tudi Linne napravil svojo razdelitev človeških plemen.

Kakor je gotovo že mnogim znano, zavisi barva kože od barve in množine pigmenta, ki se nahaja v koži. Solberg razlikuje na podlagi svojih raziskovanj štiri vrste pigmenta: rumenega, bledordečega, rjavordečega in črnega. Pri svetlih rasah prideta večinoma samo prvi dve, oziroma tri komponente v poštev. Pri nas belokožcih je pigmenta tako malo v koži, da je skoraj prozorna, rožnato barvo pa podeli naši koži kri, ki kroži tik pod kožo. Mongoli, rumenokožci, imajo v koži samo rumen in rjavordeč pigment in sicer v toliki meri, da se ne poznajo žile pod kožo. Indijanci imajo v svoji koži samo rjavordeč, črnci pa samo črn pigment. Kakor pa se posamezni pigmenti v koži mešajo, tako dobimo tudi različne nijanse. Črnci centralne Afrike imajo v svoji koži poleg črnega tudi rjavordeč pigment, kjer pa vendar črni prevladuje.

Koža potemni najbolj pod vplivom solnčnih žarkov. Koža belokožca na žgočem solncu kmalu močno ogori, dočim pri Mongolih samo nekoliko porjavi. Naša koža se celo lahko vname in izpahne, ako je preveč izpostavljena solncu, medtem ko temne rase pri tem nikake bolečine ne čutijo, ker pri njih koža samo nekoliko potemni. Na to prav za prav ne vpliva vročina solnca, temveč pred vsem kemični žarki spektra, modri in ultravijolčni. Ako si namažemo roko z modro, rdečo ali rumeno barvo, ne učinkuje na ta del še tako huda vročina solnca, ker te barve kemične žarke odbijajo. V tem torej vidimo tudi vzrok, zakaj v tropičnih in sploh vročih krajih lažje prestajajo barvokožci kot pa mi belokožci. Z ozirom na jakost teh kemičnih žarkov nahajamo vse mogoče nijanse kožnih barv, ki končno niso drugega nego kombinacije vseh štirih pigmentov.

Posamezni antropologi so celo skušali sestaviti barvno skalo vseh mogočih barvnih nijans človeške kože. Brocas je na primer naštel 34 nijans. Dandanes se še najbolj rabi barvna skala, ki sta jo sestavila Topinard in Schmidt. Razlikujeta samo 8 nijans, pri katerih navajata tudi konkretne primere. Za najtemnejše rdečerjavo, oziroma skoraj črno nam služijo za primer abesinski Hamiti, za temnorjavo, ki prehaja v rdeče, so Dravida in Melanezijci ter Avstralci, za temnorjavo, ki prehaja v rumeno pa Malajci. Nato imamo svetlejše polti. Bakrenordeči so Fulbe-zamorci, rumeni ali olivni so večinoma amerikanski Indijanci. Bele barve, ki prehaja v rumeno, so Kitajci; Španci in Italijani pa so bele barve, ki prehaja v rjavo. — Končno imamo še najsvetlejšo nijanso, belo barvo, ki prehaja v rožnato. Tako kožo imajo večinoma vsi Evropejci razen že prej naštetih južnih narodov.

—o—

MOŽ, KI IMA NA VESTI STO ŽIVLJENJ.

Po dolgotrajnih naporih se je policiji v Vilni na Poljskem posrečilo prijeti bandita Risza, poglavarja močne tolpe, ki je že trideset let strahovala prebivalstvo mesta in okolice. — Risz je tekom tridesetih let zagrešil nešteto zločinov in je baje lastnoročno umoril sto oseb. Imel pa je vedno srečo, da je ušel roki pravice. Naključje je hotelo, da je bandit prišel policiji v roke baš na svoj šestdeseti rojstni dan. Izdala ga je njegova ljubica, katero so oblasti bogato podkupile.

—o—

Na delo rojaki za katoliško časopisje!

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Vsem našim cenjenim naročnikom(cam), prijateljem in vsem rojakom v državi Minnesota naznanjamo, da jih bo te dni obiskal naš potovalni zastopnik **Mr. Leon Mladich,** ki je pooblaščen pobirati naročnino, oglase, prodajati naše knjige in sploh vse, kar je v zvezi z našim podjetjem.

V tej posebni jubilejni kampanji apeliramo na vse prijatelje lista Amer. Slovenec, da naj gredo našemu potovalnemu zastopniku Mr. Mladichu povsod na roko in mu pomagajo širiti katoliški list kjerkoli mogoče. O potrebi katoliškega tiska ste vsi poučeni, zato pa vsi delajte, da pride katoliški list v vsako slovensko hišo v vsaki Vaši naselbini. Mr. Mladich se mnogo trudi po naselbinah in razširja katoliški tisk. V tem oziru je pravi misijonar, ker razširja katoliško čtivo, ki je dandanes najvažnejši faktor pri društvih, v župniji in v vsem javnem življenju. Priporočamo ga najtopleje vsem!

Uprava Amer. Slovenca.

DRUŠTVO SV. VIDA
štev. 25, K. S. K. J.
CLEVELAND, O.

Leto 1926.

Predsednik Anton Strniša, 1001 E. 72nd Place.
Podpredsednik, John Melle.
Tajnik Anthony J. Fortuna 1093 E 64 St.
Zapisnikar, Joseph Ponikvar.
Blagajnik, Ignac Stepic.
Nadzorniki: Jos. Ogrin, John Vider vol, John Zupan.
Zastavonoša, Anthony Gliha.
Vratar, Jacob Korenčan.
Bolniški obiskovalec, Joseph Ogrin, 9020 Parmelle Ave.
Duhovni vodja, B. J. Ponikvar.
Zdravniki, Dr. J. M. Seliškar, Dr. M. J. Oman in Dr. L. J. Perme.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v Knausovi dvorani.

Asesment se pobira na seji samo od 10. dopoldne do 4. ure popoldne.

V društvo se sprejmejo člani (ice) od 16. do 55. leta.

Zavarujete se lahko za 20-letno zavarovalnino ali pa za do smrtno zavarovalnino in sicer za $250, $500, $1000, $1500 in $2000 posmrtnine.

V društvo se sprejemajo tudi otroci od 1. do 16. leta.

Za bolniško podporo pa $7.00 in $14.00 tedenske bolniške podpore, v slučaju bolezni, bolnik naj se naznani pri tajniku samo, da dobi zdravniški list in karto in naj se ravna po Jednotinih pravilah stran 102 do 109.

VESTI IZ SLOVENIJE.

Smrt železničarja. Težko se je ponesrečil železničar Jožef Pušnik, ki je na Breznem v bližini Maribora na progi padel pri popravilu žerjava, z lestve. Nesrečnež je naslednji dan izdihnil.

V Dalmatinski kleti v Mariboru so se fantje pri popivanju stepli in je pri tem dobil 36letni čevljarski pomočnik Fr. Tomažič teko težek vbodljaj z nožem v desno roko, da so mu morali v bolnici šivati mišice.

V Celju je kupila tvornico za testenine "Savinja" od trgovca Kudiža tvrdka Gaberc in Videnšek, trgovina z moko in deželnimi pridelki v Celju.

Velika tatvina bakrene žice. Neznani zlikovci so v Zametu pri Sušaku pokradli veliko količino bakrene žice v dolgosti 1600 metrov. Žica je vredna 40,000 dinarjev.

Poskušen samoumor. V Kamniku je hotel v tovarni "Vesna" v petek 22. m. m. mizar Anton Sitar iz Tržiča napraviti svojemu življenju konec. Preje je še napravil oporoko. Ko je nameril nase samokres, se je obstrelil na desno uho. Ko je njegov sostanovalec slišal strel, je prihitel ravno, ko je kandidat smrti zopet mislil izprožiti. Odvzel mu je strelјivo. Vzrok nepojasnjen.

Proglasitev blaženim. Lavantinski škof dr. Andrej Karlin je storil v Rimu potrebne korake, da se začne akcija proglasitve škofa Antona Martina Slomška k blaženim. V kratkem se bo sestavila komisija, ki bo začela z delom.

Nevaren požigalec je v okolici Kamnice pri Mariboru. Tekom enega leta je v bližini Kamnice 6 posestnikom pogorelo 11 poslopij. 11. januarja je zanetil gospodarsko poslopje g. župnika Božička. Orožniki požigalca še niso mogli izslediti.

DR. SV. MARIJE MAGDALENE
štev. 162, K. S. K. J.
CLEVELAND, O.

Odbor za tekoče leto 1926:
Predsednica, Helena Mally, 1105 E. 63rd St.
Podpredsednica: Mary Bombač.
Tajnica: Frances Ponikvar, 1011 E. 64. Street.
Blagajničarka: Frances Debevc, 6022 Glass Ave.
Zapisnikarca: Rose Hrovat.
Vratarica: Frances Kasunič.
Nadzornice: Christina Pirnat, Mary Bajt, Cecilia Znidaršič.
Zdravniki: Dr. J. B. Seliškar, Dr. M. Oman in Dr. L. F. Perme.
Duhovni vodja: Rev. J. B. Ponikvar.
Seje se vrše v stari šoli sv. Vida, vsaki prvi pondeljek v mesecu. Pobira se asesment tudi na domu tajnice 18. in 19-stega.

SLOV. KAT.
PEVSKO
DRUŠTVO
"LIRA"

Pred. Anton Grdina
1053 E. 62nd St.
Podpreds. in pevovodja, Peter Sinovršnik — 6218 St. Clair.
Tajnica, Rose Horvat
6711 Edna Ave.
Kolektorca: Mary Hrastar,
Seja se vrši vsaki prvi četrtek v mesecu v pevski sobi stare šole St. Vida.

AKO

v Amer. Slovencu ni kaj prav, povejte uredništvu, da se v prihodnje zboljša.

AKO

pa list Amer. Slovenec Vam ugaja in se dopade, povejte to svojim prijateljem in znancem in nagovorite jih, da se na list naroče!

ŽENITNA PONUDBA.

Slovenec srednje starosti se želi seznaniti s slovenskim dekletom ali z vdovo z otroki, staro od 30 do 40 let. Katero veseli življenje na farmi, naj se vpraša za podrobnosti pismenim potom pod šifro E., c. o. Amer. Slovenec, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill. s,č,p

MEH ZA SMEH.

Jetnik, obdolžen umora, je poklical k sebi advokata, da bi mu pomagal do milostne kazni.

"Jaz bi te lahko prav lepo ven izrezal glede umora, ki si ga izvršil, a pri tem je pa druga stvar; pri tebi so našli tudi steklenico žganja, to bo težko za zagovarjati." Tako je rekel advokat.

* * *

Deček je vprašal mater, ko sta bila v gledališču in je opazoval pevovodjo, ki je dirigiral s palčko ženski, ki je na odru pela:

"Mati, ali tepe gospod žensko s to palčico?"

"Kaj še," odgovori mati.

"Zakaj se pa potem ta ženska tako dere in cvili?" vpraša začudeno deček.

* * *

Anglež in Amerikanec sta stala ob žrelu ognjenika v Honolulu. Anglež pravi Amerikancu: Vi Amerikanci nimate kaj takega."

Amerikanec: Res, da nimamo kaj takega, pač pa imamo dobro organizirane gasilce, ki bi ta ogenj tukaj notri takoj pogasili.

* * *

"Koliko je star vaš otrok?"

"Šest mesecev."

"Je ta najmlajši?"

Za varnost

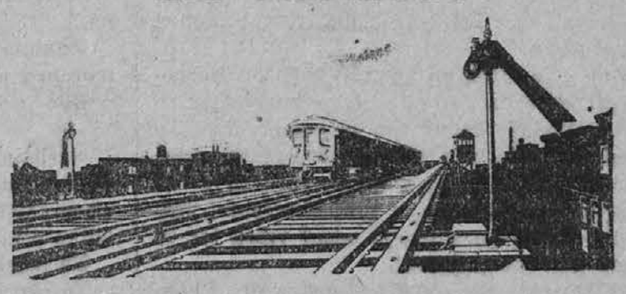

se poslužite Rapid Transit Lines

"L" vlaki odhajajo po določenem času in je za varnost preskrbljeno z varnostnimi znamenji. Privatni platformi in zanesljivi stražniki varujejo "L" potnike pred nezgodami, ki se pogosto dogodijo na ulicah. Vedno se lahko zanesete na "L," da boste prišli o pravem času na svoje mesto komodno in varno.

Šolski otroci so vedno bolj zavarovani, ako potujejo z "L." Vprašajte na katerikoli "L" postaji za izvanredni tedenski tiket za šolske otroke.

Potujete kakor daleč in kamor hočete celi teden za

$1.25

Kupite tedenski listek, posluži se ga tudi lahko vaša družina. Le zračunajte koliko boste na vožnji prihranili.

Chicago - Evanston - Niles Center Pass $2.00 na vseh "L" postajah.

CHICAGO RAPID TRANSIT

Vsi, ki boste za časa jubilejne kampanje "Amer. Slovenca" pošiljali naročnino na upravništvo, se poslužujte teh kuponov. Volite za one, ki delajo za skupni blagor našega naroda.

Volilni kupon za agitatorje.

Upravništvu "Amer. Slovenca"
Chicago, Ill.

Dne.....1926

Pridobil(a) sem Vam.....novih naročnikov in za njih naročnino pošiljam $.....

Naročnino je obnovilo.....naročnikov, kar znaša $.....

Skupno število volilnih glasov je .....nar.

Glasujejo za .....

(Naslov) .....

da dobi priznanje za zasluge in jubilejno nagrado.

Imena teh, ki so mi plačali naročnino, Vam pošiljam na priloženi listini. Pošljite vsem jubilejni spominek.

Jaz si izvolim nagrado.....

Podpis agitatorja .....

Naslov .....

VAŽNO:—Pazite, da bodo naslovi naročnikov, katere nam pošiljate, pravilno napisani. Označite natančno, koliko je kdo plačal naročnine.

Volilni kupon naročnikov.

Upravništvu Amer. Slovenca,
Chicago, Ill.

Dne.....1926.

Priloženo Vam pošiljam $..... za obnovitev moje naročnine na list "Am. Sl." Mojih volilnih glasov je.....

Glasujem za .....

Naslov .....

da dobi priznanje za zasluge in jubilejno nagrado.

Pošljite mi jubilejni spominek.

Podpis pošiljatelja .....

Naslov .....

Gospodarica sveta

AVANTURISTIČEN ROMAN.

Karl Figdor — prevel R. R.

Naslonjena v mehke blazine, trudna od svežega zraka tam zunaj, boječ se tudi le z eno samo besedo motiti te sladke sanje, v katere sem se zazibala, se nisem niti brigala za pot, po kateri smo se peljali. Ob moji strani je sedel vendar on, zatopljen sedaj istotako v misli, kakor jaz. Čutila sem, vsaj zdelo se mi je tako, da sem v teh poslednjih urah tudi jaz njemu postala nekaj več. Njegove misli so me obkrožale, to sem čutila skoro fizično.

Nenadoma se je voz sunkoma ustavil. Zdrznila sem se. Tu sem naenkrat zopet doma, zopet sama.

Baron je vstal, mi ponudil roko ter mi pomagal izstopiti. Kočijaž je pognal zopet in voz je izginil. Tedaj sem se prestrašila. To vendar ni bila hiša v kateri sem stanovala! Bila je velika palača z bogato razsvetljenimi okni in s prekrasnim, z grbi okrašenim portalom. Livriran sluga je odprl vrata ter se nama globoko priklonil.

"Kaj naj to pomeni," sem vzkliknila, "kam ste me pripeljal?"

"Ne bodite huda," je zašepetal baron ter se sklonil k meni, "doma ste — pri meni. Samo trenutek čakajte, da vam povem."

Prijel je mojo roko med svoje ter mi jo poljubil. "Ni mi bilo mogoče končati ta prekrasni dan že sedaj. Odpustite mi tudi to samovoljnost. Kakor vidite, je že vse pripravljeno za sprejem." In pokazal mi je z desnico na vrsto razsvetljenih oken. "Zrak na jezeru napravi človeku apetit. Pripravljen je mal prigrizek." Stopil je korak nazaj, da mi pripravi pot ter se globoko priklonil. "Ta dan mi je prinesel toliko veselja, privoščite mi še to. . ."

Gledala sem ga še vedno prestrašeno in boječe. Ali naj mu vstrežem? Toda njegove oči so gledale tako jasno in naravno, kakor vedno. Seveda — kakor je to nenavadno, zakaj ne bi sprejela? Oprijela sem se njegove roke ter odšla ž njim po stopnjicah navzgor.

Kneževsko razkošje me je obdalo krog in krog. Toda pod utisom samoobsebi razumljive prisrčnosti, s katero je ravnal z menoj moj gostitelj, me je kmalu zapustila vsa bojazen. Servirali so nama v prekrasni dvorani. Pila sva izborno vino in od nekod so prihajali glasovi pritajene godbe . . .

Srečni tedni! Videla sva se skoro vsak dan, toda nikdar več pri njem ali pri meni, dokler ni nekega večera nenadoma in nepričakovano potrkal na moja vrata. Že med vrati mi je izročil, kakor v nekako oproščenje, majčken etui. Odprla sem ga. V njem je bil zaročni prstan.

Onega večera me je vzel v svoje naročje. Luč je ugasnila in najine ustne so se našle v dolgem, vročem, brezkončnem poljubu . . .

Pozno v noč sva sedela skupaj. Tesno privita k njemu sem ga poslušala, ko mi je pripovedoval o velikem svetu, ki bo postal kmalu tudi moj in o katerem nisem do tedaj skoro ničesar vedela. V sredi med govorom pa mi je rekel nenadoma:

"Ali mi hočeš storiti veliko, res veliko uslugo. Nikogar nimam, kateremu bi lahko tako zaupal, kakor tebi. Ali bi ne hotela, ker sem sam preveč zaposlen, potovati mesto mene v Švico? Gre namreč za neko pismo, katerega ne morem zaupati pošti in katerega moram dostaviti nekemu prijatelju v Bernu."

Vrgla sem se mu v naročje ter odgovorila: "Zahtevaj od mene kar hočeš, za te storim vse."

Tu je spreletel njegov obraz — komaj pozneje mi je bilo to jasno — čuden, triumfalen smehljaj.

"Odpotuješ lahko že jutri?" me je vprašal. "Usluga, ki mi jo napraviš, bo s tem dvakrat tako velika. Mudi se in vsaka ura je dragocena."

Prikimala sem neizmerno srečna, da mu morem z nečem ustreči.

Bilo je že pozno, ko je odšel.

13.

Naslednje jutro sem se odpeljala, bogato oskrbljena z njegovim denarjem. Pospraviti nisem imela mnogo. Kar sem pustila doma, bi lahko ostalo tako, kakor je bilo.

Na postajo ga ni bilo. Poslal mi je cvetljice in pismo, v katerem me je prosil tisočkrat oproščenja, ker je zadržan radi važnih in nujnih poslov. Dolga vožnja do meje je pretekla brez vsake neprilike. Kakor mi je naročil, sem vtaknila pismo za obleko, da bo bolj na varnem. Sredi noči je zavozil vlak na rusko-nemško obmejno postajo. Še predno se je dobro ustavil sta stopila v oddelek, v katerem sem sedela čisto sama, dva civilno oblečena uradnika. Pokazala sta mi svoje legitimacije in velela, naj jima sledim. Peljala sta me v nek velik prostor v postajnem poslopju, kjer me je sprejela debela stara ženska ter mi med opravičevanjem povedala, da me mora preiskati. Uradnika sta odšla in ženska se je lotila preiskave.

Pismo! mi je nenadoma šinilo v glavo. Pismo iščejo! V obupu sem planila k vratom, toda bila so zaklenjena.

"Kaj hočete od mene," sem kriknila, "kdo vam je dal pravico preiskovati me?"

"Brzojav iz Petrograda," mi je odvrnila starka. "Dobila sem ukaz, preiskati vas. Bodite vendar pametna, gospodična. Ne preostaja vam drugega. Hočete, da vas preišče moški? Vsa postaja je zastražena."

Solze onemogle jeze so mi napolnile oči. Vrgla sem pred njo svojo denarnico. Prosila sem, jokala ter prisegala, da sem nedolžna. Za trenutek so se ji zasvetile oči, ko je zagledala denar, nato pa mi je rekla zopet čisto mirno, posadeč me na stol:

"Pomirite se najprej, gospodinčna! Ne morem vam pomagati. Vzemite denar le nazaj. No, ali že lahko začnem?"

Ni ji bilo treba iskati dolgo, kmalu je našla iskano pismo.

Brezčutno sem sedla na edini stol, ki se je nahajal v sobi. Kako naj še kdaj stopim predenj! Kaj sem storila, da me zasledujejo, da se ravno zame zanimajo, da jim moram ravno jaz, najvarnejša prenašalka izročiti pismo, njim, kateri bi ga gotovo smeli dobili najmanje. Polastil se me je neizmeren obup.

Ravnodušno sem jim pustila, da so storili z menoj, kar so hoteli. Le skozi solze sem videla, da so se odprla vrata. Vstopila sta dva orožnika ter me pozvala, naj jima sledim. Odvedla sta me v drug vlak, ki se je mesto proti Švici, pričel pomikati nazaj v Petrograd.

Katoliška Tiskarna

SE PRIPOROČA V NAKLONJENOST

—vsem slovenskim društvom in organizacijam,
—vsem slovenskim trgovcem in obrtnikom,
—za vsakovrstna tiskarska naročila.

—Naročila izdeljujemo lično, točno in hitro,
—naše cene so vedno med najnižjimi,
—poizkusite in prepričajte se.

—Naša specijaliteta so zlasti društvena dela,
—društvena pravila, in vse druge tiskovine,
—izvršujemo prestave na angleško in obratno.

KADAR RABITE KAKIH TISKOVIN, PIŠITE VEDNO NAJPRVO NA SVOJO KATOLIŠKO TISKARNO:

Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

R. PAVLOSKI

Slovenski fotografist
719 No. Chicago St.

JOLIET, ILL.

Se priporoča slovenskemu občinstvu v naklonjenost!

PRIPOROČAM SE

rojakom na Ely, Minn., da kdor potrebuje sveže rože in vence, dobi največjo izbero pri meni.

FR. PENGAL,

ŽENITNA PONUDBA.

Inteligenten Slovenec v starosti 30 let, rojen na Kranjskem, ki govori več jezikov, bi se rad seznanil s slovenskim dekletom ali vdovico v svrho ženitve. Katero veseli, naj se zglasi ali piše na naslov: Frank Schulz, 1545 N. Wells St., c.o. Mrs. Johnson, Chicago, Ill.

ŠIRITE "AMER. SLOVENCA."

ŠIRITE "AMER. SLOVENCA."

CLEVELANDČANJE!

kadar potrebujete pogrebnika se spomnite vedno na prvi slovenski pogrebni zavod
GRDINA IN SINOVI
1053 — E. 62nd St.
CLEVELAND, OHIO
Primite za bližnji telefon in pokličite:
Randolph 1881 ali 4556.

PRODA SE

dobro ohranjena kuhinjska peč za premog. Cena jako nizka. Vprašajte na naslov: **706 East 162nd St., Cleveland, O.**

t,s,č.

LOUIS STRITAR

se priporoča rojakom za naročila premoga, katerega pripeljam na dom. Prevažam pohištve ob času selitev in vse kar spada v to stroko.

Pokličite me po telefonu!

2018 W. 21st Place
CHICAGO, ILL.
Phone: Roosevelt 8221.

Veliki popust na zimskih suknjah in oblekah

Z ENIMI ALI DVOJNIMI HLAČAMI.

Imamo tudi posebne velikosti za prav debele, do št. 52.

Vrednost je bila dosedaj do $35.00, pri tej razprodaji pa le **$23.00.**

Kar je veljalo dosedaj $40, je sedaj le **$28.50.**

Vrednosti do $45.00, sedaj le **$33.50.**

Vrednosti do $55.00, sedaj le **$45.00.**

Hlače za moške — na tisoče parov. Posebno ugodna prilika za nakup po:

$2.95, $3.95, $4.95
in višje.

THE ATLAS CLOTHING Co.

M. H. JELINEK, lastnik

VOGAL BLUE ISLAND IN 18. ULICA.
CHICAGO, ILL.

Za one, ki živijo zunaj mesta je prav pripravno, ako pridejo k nam kupovat ob torkih, četrtkih in sobotah zvečer ali pa v nedeljo dopoldne.

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

Ni boljšega časa kakor sedanji

da začnete z varčevanjem in polagate sistematično gotovo vsoto v našo banko. Presenečeni boste, ko boste videli, kako naglo raste vaše premoženje, ki vam bo nekdaj prišlo prav. Zatoraj ne pozabite položiti gotovo vsoto vsaki plačilni dan v našo banko.

Začnite potovanje po poti finančne neodvisnosti DANES in takoj vložite gotovo vsoto v našo banko.

Premoženje te banke znaša $13,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

PISANO POLJE

J. M. Trunk.

Še eno, ki nima "ne repa ne glave."

To najdeš lahko na 4. strani Glasu Svobode št. 3. Stvar se je pokotila v Clevelandu, O. Očeta tega nestvora je moralo postati očividno malo sram in se je podpisal samo "naročnik." Nisem še hodil po Clevelandu, a poznam prav dobro tega "naročnika," vsaj po imenu.

Ptič odpre svoj kljun in zapoje svojo, kakor obrabljena gramofonska plošča. "Za cerkev miljone nosečim pompom . ." smo že skupaj.

Glas Svobode se sicer pridušuje, da se na klobasanje samo drugi razumejo, pa je moral prezreti svojega "naročnika" na 4. strani. Naj drugi sodijo.

"Zadnje, sedaj zazidano sveto leto (leto zazidati razume le oni, ki je vzel "razum in elektriko" v zakup, namreč "naročnik") je **obrodilo** razne čudeže," tako klob. . . a piše "naročnik." Prosim, da pravi **obrodilo,** kakor obrodi drevo. Čudežev sicer ni, kakor pravijo svobodomiselci, a ker jih ni, jih pa oni naredijo, da so res čudeži, ali pa klobasanje. Kaj je **obrodilo** sveto leto?

". . . celoletno klanje v maroški Afriki; boje s Sirci za katoliški sveti mednarodni kapitalizem; bratomorne boje med Kitajci; vedno večjo, kar naprej naraščujočo brezposelnost in propadanje morale med vsemi narodi zemske oble; zadnje grozne poplave po vsi centralni Evropi, kjer je tisoče ljudi zgubilo svoje domove in življenje; ameriške rudniške katastrofe ter še vedno obstoječi, za vse prizadete katastrofalni premogarski štrajk . . ."

Dosti. Pride še nekaj "čudežev" iz tega obrodenja, a že ti so taki, da mora tudi najtrdovratnejši svobodomiselc verovati v čudeže, ali pa v — klobasanje.

Pomislite, ljudje božji, ako niste v "dobi razuma in elektrike," kaj znajo v Rimu vse delati: vojske, klanje, poplave, katastrofe, štrajke, brezposelnost, propadanje morale. Ali niso tam pravi "kamplci?" Le eden jih prekaša, to je "naročnik" iz Clevelanda, O., ki zna delati tudi — klobasanje, in njemu se pridružuje Glas Svobode, ki klobase tiska, ne klobasanja, bogami da ne, ker to delajo drugi.

Ker bodo baje zidali slovensko cerkev sv. Kristine v Nothinghamu, so Slovenci "blaženi Kranjci," papež je proklel (??) Rusijo, pa nič ne izda, malha farška je velika, rimski zmaj stoji na najmočnejši stopnji, pa pride polom, evolucije tudi "Pisano polje" ne ustavi, klerikalizem kaže roge, pa mu je odzvonil zvon, papež je vrhovni žrec, ameriški kardinali rastejo ko gobe, Čeplak je prišel in pol Clevelanda je klečalo pred njim, v Ameriko pride ljubljanski škof, pa se nam tresejo hlače, k sreči se giblje vse nazaj k Naravi, deževalo bo žegnov in dolarjev, samo nas, ljudje božji, ne zabite, nas, svobodomiselcev in našega glasila Glasu Svobode, in za pet električnih ran Narave vas prosimo, naročujte se, pošljite naročnino, pridobivajte naročnikov, saj Glas Svobode ne gleda ne na desno, ne na levo, samo na naročnike in naročnino in zdrave možgane somišljenikov, da bo zamogel še dalje bičati verske trike, poneumnevalne, prosimo, saj smo že vsi neumni, razgaljati farške ceremonije in cerkveni humbug, in nas in vse človeštvo pripeljati nazaj iz pokrite?? hinavščine k materi Naravi, resnici in pravici, a samo pošljite nam obširno "dopisno, denarno in vsestransko pomoč," pošljite, molimo vas, pošljite.

Vse to ima "rep in glavo" in godlati zmajo samole duhovniki.

Ker je vse to brez klobas, p[...] mora priti tudi nekaj — no[...]nja.

Ljudje so otroci "vsemogo[...]neža," dočim je narava Na[...]va, sv. maša je žlampanje [...] in sv. pismo je najbolj trap[...]sta knjiga. Niti v najbo[...] smrdljivi beznici se kaj take[...] ne čuje. Take-le duševne s[...]vine, kakršnih bo težko v k[...]kem drugem narodu, ne "p[...]trebujejo desetih bibljiskih z[...]povedi," potrebujejo samo[...] naročnine in naročnikov, d[...]enako ni treba, saj "misli i[...] vsako živo bitje," toraj goto[...] tudi moji — borovci, papež [...] zabranil svetovne vojne, tu[...] "čudežev" pri vojni ni bilo, [...] zato smo mi svobodomiselci [...] "naročnik" iz Clevelanda p[...] morani delati klobase — [...] čudeže.

Ker pa pri vseh svobodom[...]selnih čudežih gre vse le v [...]ško mavho, mesto v svobodom[...]selno, zato, rojaki, ne pozabi[...] širiti Glas Svobode in naroču[...]te ga, to je glavno, tudi soro[...]nikom v domovini, ker tam [...]joj. . . tam je duševna impote[...]ca, da "z naročnino pomaga[...] **dvigniti** duševno impotenco, toraj da postane še večja im[...]potenca in impotenca vse[...] slovenskega naroda.

Zares, ako v stari domovi[...] čitajo take duševne proizvode[...] kakršne podaje "naročnik" i[...] Glas Svobode v št. 3, potem [...] morali v resnici biti vsi v ne[...]zdravljivi impotenci, da bi n[...] spoznali, da je med amerikan[...]skimi Slovenci pač tudi neka[...] norcev in še več — klobasarje[...]

* * *

Zdaj bo pa konec — Trunk[...]

Joe Pavlinich, Sharon, Pa[...] mi trobenta o — koncu! Ka[...] stresava me. O koncu nihče ra[...] ne sliši. . . svojih ostalih ovč[...] ne boš zmožen pasti, saj do[...] jih že nimaš. Pa če ne boš [...] tistih bolj držal, boš sam ost[...] (za scagat). Potem veš, kaj te [...]čaka: pod zemljo črno oglje[...] kopat. Si že blizu tistega čas[...] (uj. . uj. .), ko bo vsa tvoj[...] krošnjarija šla v pozabljeno[...] (za obupati). Kmalu se bod[...] vse "ovčice" nate skopale k[...] čebelice na trota. . . Hudo, ze[...]lo hudo, vrlo hudo, in planin[...] so s snegom krite! Ostane re[...] le zemlja, kramp. . . joj, jo. . Kaj bo?

Pa Joe Pavlinich ne troben[...]ta samo o koncu, daje tudi u[...]panje, sladko upanje. Piše po[...]leg trobentanja: "Veliko se č[...]ta o Trunku (to se glasi druge[...]če kakor kak velik konec in[...] velik kramp). Veliko preveč! Ali res? Da je le veliko, preveč se že še prenese.

Ampak je Joe Pavlinich tudi dober svetovalec. Nasvetuje: "Drži svoje prste proč od naše jednote, Ti črni Trunk, pusti pri miru našo S. N. P. J. in vse naše uradnike. . ." Hvala, hvala. . . to me lahko še varuje konca in krampa. Samo trde glavo imam. Ko bo jednota nehala usiljevati našim katoličanom svoje svobodomiselno po[...]dlago, in bodo uradniki, bolj točno, uredniki jednotinega glasila jenjali z napadi na naše versko prepričanje, potem bo mir. Stavim pa, da miru ne bo, vem pa tudi, da ne bo od Joe Pavlinicha trobentanega konca. Mačko je treba devetkrat u[...]biti, pri Trunku bo to števil[...] komaj zadostovalo.

Pri doneči trobenti iz Sharo[...]na se spomnim besed pesnika:

Niso grobje žitja meje,
pač pa vir jasnejšega;
iz grobov se tmin prismeje
solnca svit krasnejšega.

—o—

"AMERIKANSKI SLOVENEC" IS THE BEST ADVERTISING MEDIUM!